

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Sisè període

Sèrie P - Número 94

Divendres, 28 de juny de 2002

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 63, tercera i darrera reunió

Í N D E X

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de prevenció i atenció a la drogodependència (tram. 302-00254/06) (p. 3)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el consum de drogues (tram. 302-00257/06) (p. 4)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de drogodependències (tram. 302-00258/06) (p. 4)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'increment del consum de drogues entre els joves (tram. 302-00260/06) (p. 5)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les relacions laborals a Catalunya (tram. 302-00255/06) (p. 7)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el transport sanitari (tram. 302-00256/06) (p. 12)

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política tecnològica i la societat del coneixement a Catalunya (tram. 302-00259/06) (p. 17)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 63.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Vintró i Castells.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap i els consellers de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Acumularem les quatre mocions que formen part dels punts 29, 30, 31 i 32 de l'ordre del dia, sobre polítiques de prevenció i atenció a la drogodependència.

————— **Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de prevenció i atenció a la drogodependència** (tram. 302-00254/06)

La primera, la presenta el Grup d'Esquerra Republicana i l'exposa l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach, que té la paraula.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el fet de tenir a hores d'ara ja una transacció feta entre les quatre mocions que vénen a continuació penso que és una bona notícia, i, per tant, d'alguna manera, el que farem serà en aquest punt, constatar, per una banda, el nivell d'acord que hi ha hagut entre els grups parlamentaris, penso que en un exercici de responsabilitat, i, per altra banda, el fet que, possiblement, hi hagi matisos importants amb relació al que cada grup parlamentari defensa, amb relació a la filosofia que cada grup parlamentari ve a expressar, però que, com a mínim, hem estat capaços d'intentar transaccionar un text.

Dir, en aquest sentit, diverses qüestions. Primer, el fet que es plantejessin aquestes quatre interpellacions amb les mocions subsegüents jo penso que no havia de fer por a ningú, i em va fer la sensació que feia una certa por. Crec que era un error prendre-s'ho amb por. En tot cas, que el Parlament de Catalunya pogués debatre obertament una qüestió que està viva en el si de la societat, que ha provocat un debat important, que provoca molts neguits i que, a més a més, provoca, d'alguna manera, sensació d'inseguretat en molts àmbits, en les famílies, en la gent jove, doncs, penso que va ser prou interessant.

Segon. Ja sabem que el Govern fa polítiques en aquest sentit, i jo penso que no és de les pitjors que fa el Govern, en aquest sentit. Vull dir que voldria fer un cert reconeixement, fins i tot, de la Direcció General de Drogodependències i Sida, que penso que, doncs, dintre de les limitacions que pugui tenir, és evident que s'han fet esforços molt importants i que s'han fet programes certament innovadors i interessants.

El que passa és que això és el dia a dia, i el Parlament té l'obligació, moltes vegades, de mirar-se les coses amb una perspectiva que va una mica més enllà del dia a dia, i, en aquest sentit, que el Parlament fes una aposta potser una mica més, no dic avançada en el sentit de superior, però sí que anés una mica més enllà, que s'atrevis a definir determinades qüestions, doncs, sens dubte, jo penso que ha de ser interessant i motivador per a les polítiques que pugui fer aquesta Direcció General en el futur. I, per tant, en aquest sentit, jo insisteixo, segurament, que, per una banda, hi ha un reconeixement a la feina feta, però, també, per altra banda, hi ha el reconeixement a la molta feina que encara queda per fer en aquest sentit, no?, i que, en definitiva, és una feina que, en aquests moments, jo penso que una part important de la societat reclama.

Hi ha una altra qüestió important que ens amoinava i ens amoïna, que era la participació de tot el Govern de la Generalitat, de tots els departaments implicats, en aquesta qüestió, no només el Departament de Sanitat. Ja ho vaig dir l'altre dia, ja vam debatre la interpellació amb el conseller de Sanitat, però ho hauríem pogut fer amb el d'Interior, ho hauríem pogut fer amb la consellera d'Ensenyament, i, en aquest sentit, penso que la Moció que plantejem i la transacció a la qual s'ha arribat aquest és un aspecte que recull, i d'una manera concreta en el Departament d'Ensenyament, en el qual vam posar l'èmfasi penso que tots plegats.

El text transaccional que ha resultat de tot plegat és un text que planteja diversos punts, que recull aspectes diferents de totes les mocions, jo crec que ens compromet a tots plegats, Govern i Parlament, a treballar de cara al futur, a continuar aquest debat amb serenitat, a fer-ne un seguiment al més acurat possible, ens tornem, d'alguna manera, a citar per a final d'any per tal de tornar a avaluar com va tot plegat. Per tant, des d'aquest punt de vista, jo crec, com he dit abans, amb els matisos que calguin, amb les definicions que, segurament, tots els grups faríem de manera diferent, és altament positiu.

Per acabar, només dir una cosa. Nosaltres, quan vam presentar aquesta interpellació, que, com he dit abans, ho vam fer des d'un sentit absolutament positiu i també des d'una preocupació clara i evident, preteníem que, d'alguna manera, es perdés una mica la por a parlar dels riscos que comporta l'ús de les drogues. Si no som conscients que les drogues són una realitat, una realitat que existeix, desgraciadament, però existeix, i, per tant, no abordem el problema des d'aquesta realitat, difícilment hi haurà solucions. Si anem amb missatges negatius, a la gent jove especialment, la gent jove es tanca, la gent jove no vol escoltar missatges negatius. Si anem amb missatges positius, si anem amb missatges que el que pretenen, bàsicament, és conscienciar, fomentar l'esperit crític i fomentar la capacitat de decisió, és quan, segurament, podrem abordar molt més seriosament i amb grans garanties d'èxit, penso, aquesta problemàtica. Jo penso que aquesta és la gran diferència en el tractament d'aquesta interpellació i de la subsegüent Moció.

Acabo, senyor president, senyores i senyors diputats, amb el convenciment que la bona feina que s'ha fet fins

ara per part del Govern, de molts ajuntaments i la feina que s'ha fet avui aquí al Parlament, que no m'atreveixo a qualificar de bona, sinó, en tot cas, d'una aportació més, d'un granet de sorra més, en aquesta lluita, continuï amb un compromís de seguiment de cara al futur, i penso que aquesta també és una part molt important.

Per tant, senyor president, si em permet, li lliuro el text transaccional, que és el resum de les quatre mocions, signat per tots els portaveus que hem intervingut en aquesta qüestió, i que, per tant, seria el text que s'hauria de posar a votar, amb els quatre punts que ara vénen.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el consum de drogues (tram. 302-00257/06)

Té la paraula, ara, per presentar la seva corresponent Moció la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats i diputades, efectivament, vull començar d'una manera força semblant a la del diputat que m'ha precedit, el senyor Benach, subratllant el fet que des que es va constituir la taula d'acord sobre drogues i va haver-hi un acord, aquell acord que implicava tractar aquesta qüestió des d'un vessant que deixés de banda el partidisme i s'abordés en tota la seva complexitat, amb el prisma diferencial que podia portar cada partit polític, però sense fer-ne partidisme, s'ha continuat aquesta política basada en el consens amb relació als temes que fan referència al consum de drogues. En aquest sentit, el fet que s'hagi arribat a una moció transaccional per part de tots els grups parlamentaris d'aquesta cambra és una mostra més que, també en aquest cas, tant en el moment de presentar les mocions com a l'hora de fer-les quallar en un únic text d'acord, s'ha expressat un cop més aquesta voluntat de consens i aquest posar en joc, posar en comú, aquells aspectes que tots pensem que ens han de fer avançar en el camí de la lluita amb relació al consum de les drogues.

Hi han dos aspectes o dos principis que estan presents en totes les mocions, que cada grup les ha expressat d'una manera diferent, que es reflecteixen en la transacció: per una banda, la importància de la prevenció, i, per una altra banda, la línia a seguir en la política de reducció de danys. Aquests dos aspectes, que –hi insisteixo–, doncs, nosaltres hem tractat, han tractat també altres grups, estan d'una manera transversal en totes les mocions.

Passant, diguéssim, a alguns aspectes en què nosaltres hem volgut fer èmfasi, perquè els hem introduït a la Moció i que s'han introduït també en aquesta Moció conjunta..., és en la qüestió de la participació, perquè en una qüestió com aquesta, en totes, podríem dir..., és a

dir, qualsevol política que afecti un sector de la població ha d'implicar la negociació, la complicitat, arribar a establir bases d'acord amb el sector implicat. I en el cas de les noves formes de consum de drogues entre els joves cal arribar amb major eficàcia als joves i dialogar-hi, perquè els joves i les joves s'han de considerar participants i creadors i no simples objectes de polítiques socials. No n'hi ha prou a parlar-los de deures sense donar-los drets i raons perquè els acceptin.

Així, doncs, qualsevol actuació en matèria de prevenció i reducció de danys ha de comptar amb la complicitat i participació dels joves, i és en aquest sentit que nosaltres hem introduït en la nostra Moció dos punts bàsics en aquest sentit: per una banda, un que implica aquest impulsar la participació dels i les joves en la definició de les actuacions relatives a la lluita contra el consum de drogues, i un altre el de potenciar les iniciatives i serveis per desenvolupar l'oci juvenil, participatiu i no consumista entre els joves, per tant, l'element de participació.

Hi ha tota la dimensió, també, de la importància que té l'educació, l'acció comunitària, l'adequació de la xarxa assistencial. Són aspectes que nosaltres hem introduït, també. I un element molt important –un element molt important: assumir que vivim en un món en què les drogues són presents. Això ho sabem –això ho sabem. Unes estan legalitzades i altres no, però partir, justament, d'aquesta premissa implica, també, que els tipus de polítiques que es facin es basin en la necessitat de saber conviure amb les drogues, més que partir de la idea de l'abstencionisme com a únic objectiu. En aquest sentit, nosaltres entenem que el control sobre les drogues ha de basar-se en l'autoregulació, per tant, amb la informació dels seus efectes i en les polítiques de reducció de danys, però control sobre les drogues no s'identifica necessàriament amb repressió, que, com comentava en la intervenció de l'últim Ple, la repressió, des del punt de vista policial, també entesa des d'aquest punt de vista, és, fins i tot, contraproductiu i s'ha mostrat ineficaç, perquè el consum de drogues no és un tema d'ordre públic, hi poden anar associades qüestions d'ordre públic, com en qualsevol tipus de situació que calgui resoldre, però és una qüestió, sobretot, de conductes i de valors, i és una qüestió, sobretot, per tant, de saber gestionar aquesta realitat que és present en el nostre context i que no es soluciona prohibint i amb repressió, sinó a través –hi insisteixo– de l'autoregulació i d'un altre tipus de control.

Res més, moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política de drogodependències (tram. 302-00258/06)

Per presentar la Moció del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi té la paraula l'il·lustre diputat Joan Manuel Jaime.

El Sr. Jaime Ortea

Gràcies, senyor president. Il·lustres senyors i senyores diputades, el nostre Grup Parlamentari, a l'igual que la resta de grups parlamentaris que han parlat abans, vol expressar la seva satisfacció per l'acord a què han arribat tots els grups parlamentaris d'aquest Parlament envers aquesta Moció, acord que després es tradueix en una moció conjunta que ara substanciem.

Però nosaltres volem destacar que implica, aquesta Moció, una nova visió d'afrontar el problema del consum de drogues, ja sigui institucional o no, però, a part del debat general, el nostre Grup volia també accentuar una problemàtica respecte a un consum molt particular, que és el de les drogues de disseny, i és en aquest sentit que la Moció contempla diversos aspectes, com l'adaptació a les xarxes assistencials, l'adaptació i el compliment de les normatives dels locals d'oci i de les macrofestes d'aquí a sis mesos i una aposta ferma per la política de reducció de danys. Hem de fer un model, o seguir un model, que és l'anglès, treballem conjuntament amb entitats com Energy Control, amb el moviment juvenil, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i també amb el sector empresarial, promovent un gran pacte, però la Moció no tan sols contempla això, també contempla unes qüestions estructurals, com bé ha comentat il·lustre diputada d'Iniciativa per Catalunya Verds, que són les qüestions de les polítiques de prevenció i d'informació a les escoles, però també la modificació de la Llei 20/1985, però aquesta modificació, que es veurà en el proper període de sessions, haurà de tenir un denominador comú, i és això el punt d'inflexió en el tractament: diàleg amb el món juvenil, o sigui el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, diàleg amb el sector de l'oci, diàleg amb els professionals de la xarxa assistencial, diàleg amb les administracions i, sobretot, diàleg amb la resta de forces polítiques.

Aquest Parlament haurà d'afrontar en el proper període de sessions un gran repte, que és el d'adaptar, innovar i apropar la Llei a la nova realitat canviant, que és més ràpida, de vegades, que la realitat política, i és en això que el nostre Grup Parlamentari es congratula de la Moció que hem presentat tots els grups parlamentaris conjuntament avui mateix.

Gràcies, senyor president, il·lustres senyors i senyores diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'increment del consum de drogues entre els joves
(tram. 302-00260/06)

Té la paraula ara, també per presentar la seva Moció, sobre la mateixa qüestió, i en nom del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, també vull destacar el consens que ha primat a aquest acord per presentar una moció conjunta, que és un denominador comú de les mocions que vam presentar cada grup en col·laboració amb la voluntat, també, de dialogar i d'arribar a un acord per part del Govern. En aquest sentit, doncs, el nostre Grup mostra aquesta satisfacció, i pensem que és la conducta que ha de primar als treballs que hem de continuar fent d'ara endavant, que ja s'han iniciat i que hi ha una bona trajectòria, però s'ha de comptar amb aquesta línia.

Per altra banda, amb les interpellacions vam posar de manifest unes dades; unes dades que ens van situar en un diagnòstic de la situació de l'increment de consum de drogues de disseny per part dels joves, els nous patrons de conducta en el consum d'aquestes drogues i la necessitat d'adaptar els serveis i els treballs per prevenir el consum d'aquestes drogues, sobretot, en la població jove, especialment en l'inici, dels catorze als divuit anys.

I per altra banda, també considerem molt necessari potenciar i aplicar especialment totes aquestes polítiques de prevenció de risc. La senyora Comas, quan ha dit que totes les mocions tenien un denominador comú..., és evident: unes mesures per prevenir en col·laboració amb la família, amb els mitjans i l'escola, i evidentment amb els poders públics, que han de garantir aquesta prevenció; amb col·laboració de totes les administracions, tots els departaments, que tenen competència en la matèria, tots, amb efectivitat, perquè sempre col·laboren, sempre es comprometen, però moltes vegades aquest compromís no es tradueix en veritables polítiques, en l'efectivitat amb què han de portar-se a terme, tenint en compte les mesures que s'han adoptat. I, per altra banda, mesures molt, molt complicades, ja que hi incideixen molts elements i molts valors a l'hora que aquestes mesures siguin efectives.

Per altra banda, en la política de reducció de danys també hem consensuat aquest text per tal d'evitar un dany major. Vull dir, davant d'una situació s'ha d'acceptar aquesta realitat i, per altra banda, s'ha d'evitar que davant d'aquesta realitat hi hagi un perjudici major. Aquestes són les dues línies bàsiques del text que hem consensuat.

Però nosaltres, el nostre Grup ha posat molt l'accent també en els programes educatius, que s'han de replantejar, alguns d'aquests programes, per arribar que veritablement siguin els efectius que han de ser...

Per altra banda, l'adaptació als recursos assistencials, perquè no hi ha dubte que s'han d'adequar totes aquestes xarxes assistencials a les noves demandes causades per les drogues, però també amb les dotacions suficients per portar-ho a terme, si no, d'una altra banda, seria un brindis al sol: es proposen mesures que després no es poden portar a terme.

Per altra banda, creiem també important promoure el pacte amb el sector de l'oci –ho vam manifestar en la interpellació–; crec que en aquesta Moció, consensuada, s'han recollit uns extrems que són crec que suficients. Per altra banda, cal voluntat per portar-lo, per

desenvolupar-lo, perquè aquest pacte serà molt complex però també en funció de l'actitud i la voluntat del Departament i dels agents implicats es pot arribar o no a un bon resultat, eh? En aquest sentit, li demanem a la Conselleria tot el seu esforç per tal que aquest pacte arribi a bon terme i que, sobretot, es valorin els extrems que conté aquesta Moció per evitar que l'oci associat al consum de drogues s'estengui, i també s'eviti que es consumeixi drogues en aquests locals.

Per altra banda, creiem que també és necessari fer l'avaluació, que vostès també l'han incorporat..., s'ha incorporat en el text de la Moció transaccional per tal de veure la incidència dels programes i en els sectors.

Respecte als controls policials hem presentat un punt amb què es potencien els controls. Evidentment, l'equilibri és difícil; ho vam estar comentant: és difícil mantenir aquest equilibri per evitar un efecte de rebot, no? En aquest sentit, doncs, nosaltres considerem que, en aquells locals on sigui necessari, cal potenciar aquests controls però evidentment amb molta col·laboració amb les policies locals, que són les que tenen també moltes competències en aquesta matèria.

Per tant, amb aquestes mesures el nostre Grup considera que es pot avançar, es pot avançar en el camp de la prevenció, de la reducció i després també en el control d'aquesta distribució, i el que esperem és que totes aquestes mesures es portin a terme amb una voluntat política d'arribar a acords amb tots aquests sectors per tal d'evitar entre tots..., per lluitar a favor de la prevenció i per evitar la distribució i l'increment del consum de drogues.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. En nom de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en nom de Convergència i Unió, faré el posicionament del nostre Grup davant d'aquestes quatre mocions subsegüents a les mateixes interpellacions; quatre mocions que reflecteixen el to positiu que ja varen tenir les mateixes interpellacions. I, en aquest sentit, jo crec que ens hem de felicitar tots plegats –aquí s'ha dit–, perquè en aquest àmbit segueix vigent un pacte de les diferents formacions polítiques de no fer, precisament, un ús polític, un ús electoral, de l'àmbit de les drogues. I crec sincerament que això és un fet molt positiu i molt encoratjador per al conjunt de país.

Per altra banda, les quatre mocions també reflecteixen diferents enfocaments que les diferents formacions polítiques tenen. Cada formació política ha posat un enfocament determinat a la seva Moció, uns més en l'àmbit –podríem dir– d'Interior, sanitari, social o d'Ensenyament, i crec que això també reflecteix els diferents vessants des dels quals es pot abordar la política en l'àmbit de les drogues.

Entre tots hem aconseguit fer una transaccional; una transaccional que precisament pretén ser multidisciplinària, que és com s'ha de tractar aquesta matèria, i que recull –jo crec– sincerament, com deia el senyor Benach, per una banda, doncs, un reflex del fet que entre tots valorem la feina positiva que el Govern fa, però també la feina que ens queda pendent i la feina que en aquest sentit cal seguir desenvolupant.

En aquest àmbit, jo crec que sí que tots partim d'un punt de vista comú, que és que sabem que parlem d'un problema sanitari però també d'un problema social i que, com deia abans, cal abordar-ho de forma multidisciplinària.

També sabem que en els últims anys el consum de substàncies que poden generar dependències, ja siguin legals o il·legals, ha sofert canvis notables i això, lògicament, també ha de portar a canvis notables en les polítiques que des del Govern es duen a terme.

Amb aquesta Moció, insisteixo, hem mirat d'aprofundir en tots els àmbits en els quals es pot influir positivament, i, en aquest sentit, doncs, hi ha hagut un incís important en el que representa l'educació a l'escola, el que és la implicació de l'àmbit no només sanitari, sinó de l'àmbit educacional, en les pròpies escoles, referent al món de les drogues.

Crec que també és important, respecte als recursos assistencials, la voluntat que..., a vegades el primer contacte que el jove pot arribar en l'àmbit mèdic és precisament a través del tractament a urgències; que aquesta pugui ser una via de canalització d'aquest jove, de rebre aquest jove, de fer-li saber quina és la seva problemàtica, i, per tant, en aquest sentit, que sigui més abordable també des d'un punt de vista mèdic.

També s'ha abordat –i en la interpellació això va molt palès– el que era promoure un pacte amb el sector empresarial del món de l'oci. (*Remor de veus.*) Lògicament, parlem de promoure un pacte ja que en aquest àmbit, com és lògic, doncs, el Govern tampoc... (*Perseix la remor de veus.*)

El president

Senyors diputats... Esperí's un segon, senyora diputada. Prego silenci, si us plau, senyors diputats. (*Pausa.*) Esperí's un segon, ja l'avisaré quan... (*Pausa.*)

La Sra. Borràs i Solé

Deia que amb aquesta Moció...

El president

Esperí's un segon, esperí's; hem d'intentar que hi hagi silenci...

(*Pausa.*)

Pot continuar.

La Sra. Borràs i Solé

Deia que amb la Moció es reflecteix també el que es va manifestar en la interpellació, de promoure per part del Govern un pacte amb el sector empresarial del món de

l'oci per tal de canviar les condicions en què en aquests moments es donen certes activitats.

Crec que també és important que aquesta Moció reflecteixi la participació dels joves en aquest àmbit, el paper que tenen també els mitjans de comunicació, i en aquest sentit el pot jugar el CAC; el que és l'avaluació de programes i el compromís que el Govern pren de portar al Parlament abans del 31 de desembre quina és l'avaluació dels programes en l'àmbit precisament de drogues que s'estan duent a terme, i també hi ha un compromís ferm d'abordar la modificació de la Llei del 85, la Llei «de drogues», podríem dir-ne, en el proper període. Per tant, aquest és un compromís ferm del Govern que crec que també és important.

Hi ha un altre àmbit que no m'agradaria passar alt que és l'adaptació de les normatives a aquesta realitat canviant que estem dient que es produeix en aquest món i, per tant, afectar no només el que són els establiments, doncs, estables, sinó també el que en diem tots popularment les «macrofestes», i, per tant, arribar a un compromís que hi hagi aquesta gratuïtat d'aigua, que hi hagi unes condicions de temperatura i de ventilació com es requereixen.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada.

Passem, per tant, ara a la votació d'aquestes quatre mocions que han quallat en un únic text transaccional signat per tots els grups de la cambra. I és aquest, el text que ara sotmetem a votació.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per unanimitat dels presents a la cambra.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les relacions laborals a Catalunya (tram. 302-00255/06)

El trenta-tresè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les relacions laborals a Catalunya. La presenta el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'exposa l'illustre diputat senyor Josep Maria Rañé, que té la paraula.

(*Remor de veus.*)

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Senyores, senyors diputats... (*Persisteix la remor de veus.*)

El president

Pot començar, senyor diputat.

El Sr. Rañé i Blasco

Gràcies, senyor president. Aquesta és una moció..., la Moció subsegüent a un debat que vam substanciar fa

quinze dies i en aquest període que ha transcorregut s'ha produït un fet políticament important i socialment transcendent, i és l'existència d'una convocatòria de vaga general a Espanya i a Catalunya que ha tingut un seguiment massiu.

Ningú pot, si no és que vulgui tapar-se els ulls i no veure la realitat, o utilitzar aquesta situació com un mecanisme per no fer després el que li correspon, que és resoldre el problema que ha creat, repeteixo, ningú pot negar l'èxit i el seguiment massiu que va tenir aquesta convocatòria de vaga general, ni que a Catalunya aquest èxit i aquest seguiment va ser aclaparador en tots els sentits.

És, doncs, lògic que aquest Parlament, en tant que representant de la sobirania popular i del poble de Catalunya, sigui conseqüent amb allò que la majoria dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya van dir el dia 20 de juny. I era que no volien el Reial decret, actualment ja convalidat, però que en tot cas sempre es pot retirar, que no volien aquest Reial decret llei i que el que volien era un procés de negociació entre el Govern i els agents socials per abordar les necessàries reformes, que sempre s'han de produir, que poden produir-se, del mercat de treball.

És, doncs, aquesta la idea que inspira el primer punt, que sigui el Parlament —el Parlament— el que constati, el que demani la retirada del Reial decret; no li manem al Govern que ho faci —també ho podria fer, no hi ha cap problema—, però, en tot cas, volem posar en sintonia el Parlament amb el poble de Catalunya i que la majoria social que es va expressar en contra el 20 de juny ho faci també a través de la seva representació política, que és aquest Parlament.

Fem aquest èmfasi perquè li volem demanar expressament a Convergència i Unió que doni suport a aquest plantejament sabent molt clar que tenim... —i, en tot cas, permetin-me que els ho digui col·loquialment—, que ja més no els poden fer; ja només, per mantenir una posició com la que han tingut davant del Reial decret i de la vaga, ja els han produït un càstig important. Per tant, crec que és de lògica, que més no els poden fer. Amb això, crec que podrien mantenir una posició de no moure's, d'evitar maquillatges, de propiciar la negociació i des d'aquesta perspectiva plantejar, amb tota seriositat, que el que correspon fer ara és retirar el Decret i obrir un procés de negociació.

Si fan el contrari, realment creiem que les seves afirmacions que no estan d'acord amb els continguts o amb les formes que s'han plantejat d'aquest Reial Decret, doncs són posicions que no reflecteixen un condicionament, una posició forta i ferma de rebuig a aquest tema que ha produït dintre la societat catalana un moviment profund.

Entenem i desitgem que santa Llúcia conservi la vista als representants del Partit Popular. Faria bé que els conservés la vista, perquè si quan veuen des de dalt de l'helicòpter el passeig de Gràcia, el dia 20 de juny, a la tarda, després treuen la conclusió que allà hi ha 15.000 persones, el millor que podem fer és demanar que els conservi la vista. Perquè unes altres coses..., només voldria dir dues coses: una, que volen negar la realitat,

que no volen dir la veritat, que estem davant un govern que és autista; o, una altra, que és la que em sembla que és la més lògica, i és que l'única manera de no produir aquesta negociació –com ja ha anunciat el ministre de treball als agents socials– és negar l'èxit d'aquesta convocatòria general.

És, doncs, un element clar que aquest ha estat un èxit clamorós de la societat, i que, en tot cas, l'autisme polític o la miopia, o, en el seu defecte, l'obstinació autoritària del Govern del Partit Popular planteja aquesta situació.

El segon punt que plantejem és millorar les relacions laborals a Catalunya, potenciant el Tribunal Laboral de Catalunya, que és un òrgan propi de conciliació, arbitratge, i mediació per a la resolució extrajudicial dels conflictes; auspiciar la millora de la negociació col·lectiva, i transformar la contractació fixa, o l'excés de contractació temporal en fixa.

És, doncs, un conjunt de mesures que, aquestes sí, intenten abordar allò que són problemes del nostre mercat de treball, de les nostres relacions laborals, i com veuran, no tenen cap punt de connexió amb les orientacions i amb les definicions que té la reforma que ha emprès el Partit Popular.

Per aquí sí que es pot modificar i millorar el mercat de treball. Per l'altra, l'únic que fem és empitjorar el que ja realment no és massa positiu per l'excés de temporalitat, i per l'excés de precarietat que té.

Res més i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Han presentat esmenes Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Republicana. Per defensar les primeres, té la paraula l'il·lustre diputat, senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, comparteixo plenament aquesta Moció que ha presentat el senyor Rañé. Jo diria que l'aspecte més important és la retirada del tristament famós *decretazo*, que és una exigència compartida per milions de persones que han protagonitzat la vaga general.

Una vaga general que avui ha estat legitimada, per cert, pel dirigent empresarial, el senyor Rossell, que ha dit, segons *La Vanguardia* ens informa, que si el Govern hagués negociat a temps, no s'hauria produït la vaga general. Qüestió que nosaltres hem compartit i que valorem molt positivament. Encara que sospito que la intencionalitat del senyor Rossell no és tant fer la biografia del moment anterior, com dir al Govern: «Escolta, Govern, que em sembla que és més barat per a nosaltres que retirar el *decretazo* i que entris a negociar.»

Nosaltres, Iniciativa per Catalunya Verds, hem fet dues esmenes. La primera intenta significar, per aquest ordre, que hem fet la transposició de les paraules de la literatura del senyor Rañé, que compartim totalment, és dir que aquestes mesures agressives són agressives *per se*, no perquè coincideixin o no amb la Unió Europea.

Però, al final, amb tot el mateix text que ell té, culminar, acabar dient que efectivament això va en direcció oposada a les mesures recomanades per la Unió Europea. Això sí, amb permís del senyor Schröder, que està anunciant una reforma laboral, i vostès que tenen influència, jo els agrairia que diguessin: «al tanto», perquè si no es pot embolicar la troca...

La segona esmena és per a nosaltres la més important. I, en definitiva, jo crec, senyor Rañé, que podem compartir, vostè i un servidor, que la biografia de la negociació col·lectiva l'han d'escriure els subjectes, eh? En quin estadi tenim consens dintre el moviment sindical? En avançar –com vostè diu– que s'auspiciï una negociació col·lectiva de marc català. És a dir, convenis d'àmbit català. Però aquesta formulació que vostè diu «tendent a l'eliminació de convenis provincials» –que jo comparteixo–, no m'atreveixo a portar-la aquí, a votació parlamentària, perquè em sembla que és un intent de fer nosaltres la biografia contractual. Deixem que els subjectes socials escriguin la seva autobiografia pròpia, i segur que ho faran molt bé.

Retirada del *decretazo*, per fer què? Per entrar en un procés de negociació dels problemes reals que té l'economia del país i de les necessitats del conjunt assalariat. I en aquest sentit vull plantejar la següent reflexió: com és possible que a Europa, els països que tenen més drets i instruments de protecció són simultàniament els més eficients i competitius? Com és possible que les indústries d'aquests països són més capdavanteres que les nostres, tenint aquelles més drets –terminologia d'ara: essent més «rígides», entre cometes. Com és possible que a Europa, els països que estan més globalitzats tenen un estat de benestar més important que nosaltres? Com és possible que al nord d'Itàlia, per exemple, on hi ha més rigidesa, són més eficients, la Llombardia que el Mezzogiorno, on regna la precarietat i la ineficiència? Perquè allà existeix un grau important d'innovació dels aparells productius i de serveis en drets socials. I perquè hi ha una major relació entre la necessària flexibilitat, la necessària flexibilitat i la imprescindible seguretat.

L'altre dia vam conèixer les dades d'Eurostat amb relació a la investigació, a la formació i a la recerca a Internet. L'informe ens deia que a Europa, en relació amb la investigació i la formació, hi ha quatre categories de països. Els avançats –els nòrdics–, els que van fent, els mediocres i els incorregibles. Bé, nosaltres estem dintre de la categoria dels mediocres. Llavors, diu: on estan? En el tercer capítol. Aquest és el mecanisme de fre que tapa l'eficiència de l'economia. I aquests són els temes que s'han d'abordar, avançant en la contractualització en relació amb el fet tecnològic. De manera que el *decretazo* no és solament no volgut per la seva agressió absurda, sinó per la inutilitat amb relació als grans problemes que té Espanya. Serà més car perquè no entrarà a fons del que es necessita en el centre de treball. I serà més conflictiu perquè el malestar latent continuarà. Aquesta és la por del senyor Rossell.

L'altre dia, el senyor Pujol, en una de les seves respostes deia al senyor Ribó: «Després de la vaga general del 88, el PSOE va guanyar una altra vegada per majoria

absoluta.» És veritat, però no ens va dir que després de la vaga general italiana, d'abril, les eleccions municipals, les ha perdudes Berlusconi, i ha guanyat *l'Olivio*. Quina casualitat!

Això vol dir que estic extrapolant algunes qüestions? No. Estic descrivint i estic matisant lleugerament el que diu el senyor president. De manera que avui Itàlia és una mica menys el *bordello* del que parlava aquell genial toscà que va escriure la *Divina Comèdia*.

Gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. En nom d'Esquerra Republicana, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup donarà suport a la Moció presentada pel diputat Josep Maria Rañé, perquè l'escenari que hi ha, posterior a la vaga del dia 20 de juny, crec que faria un gest de responsabilitat, que aquest Parlament instés precisament el Govern de l'Estat perquè retirés aquest Reial Decret, per reprendre el diàleg social. És evident que Catalunya –aquest Parlament n'és la seva expressió– Catalunya va fer vaga, malgrat que alguns no ho van veure. I que això ha de tenir una conseqüència en la dinàmica d'aquest Parlament. I aquesta proposta crec que és la que seria més raonable, amb relació a la mobilització que hi va haver aquí, en aquest país, en contra d'un decret que el que busca és la precarització i també, a la vegada, la intervenció sobre competències de la Generalitat en l'àmbit de la intermediació laboral i la formació.

Deia ara fa poc el senyor López Bulla que, efectivament, els països nòrdics són aquells que apareixen a les llistes –al capdamunt de la llista– quant a eficiència de les empreses, i quant a desenvolupament. I són països, precisament, que no han abandonat, al contrari, un marc de drets socials avançats, i jo diria fins i tot que els drets socials, el reconeixement dels drets socials són el que esperona el sector econòmic a fer prou inversions en innovació i recerca.

Segurament, sense un marc de drets socials avançats, els empresaris s'adormirien en els llorers i optarien per fer beneficis –com a vegades dona la sensació que passa aquí– sobre mà d'obra precaritzada, i sobre explotació de mà d'obra intensiva, i no en funció d'una mà d'obra de qualitat, ben pagada, i amb els drets ben regulats.

Per tant, i sobretot davant el que s'està veient últimament, on en altres àmbits no laborals els països que aparentment abanderen la bandera de l'ultraliberalisme estan caient en casos de corrupció importants –estem veient el cas, aquesta setmana, de l'empresa WorldCom, als Estats Units–, com de fet quan s'abandona el control públic del mercat, el mateix mercat falla. És a dir, si ja no es pot ni garantir als accionistes la transparència i la seguretat sobre allà on posen les seves accions, vol dir que aquest model fracassa. I el que ens està proposant el *decretazo* és un acostament al model dels

Estats Units per al que és dolent, no per al que és bo: precarització, descontrol, i això, evidentment, va en contra dels que pretenem un país més avançat, en tots els àmbits.

Em centraré a la segona part de la Moció, que és allà on nosaltres hem fet les esmenes, pel que fa a la responsabilitat de l'Executiu quant a potenciar el Tribunal Laboral de Catalunya, hi estem totalment d'acord, i quant a avançar en els convenis col·lectius d'àmbit català. Nosaltres sempre hem cregut la importància de tenir un marc laboral autònom, un marc català de relacions laborals, i el Govern hauria de ser més actiu en aquest àmbit. És evident que quan hi ha una realitat socioeconòmica com a Catalunya, diferenciada de l'Estat, amb una dinàmica pròpia, seria lògic que la major part dels convenis tinguessin aquest àmbit, perquè són els que s'adaptarien més a la realitat de les relacions que hi hagi entre empresaris i sindicats en el nostre país. Adaptar salaris i productivitat; adaptar salaris i cost de la vida, crec que és una necessitat i un dret, alhora, per part de treballadors i empresaris de Catalunya.

Així mateix, el punt últim, que és transformar a la contractació fixa l'excés de temporalitat, hi estem totalment d'acord, i hem afegit que una de les vies que també està explorada –tot està inventat en aquest món– pels països, doncs, del centre i nord d'Europa, és fomentar el contracte fix, a temps parcial, sobretot per fer aflorar tota aquella part de població inactiva que, per desgràcia, amb la divisió de gèneres existent encara, sobretot, castiga el sector femení, i, per tant les dones. I, per tant, fer aflorar primer aquest sector inactiu a través de contractes fixos a temps parcial, i que, en una posterior fase –com ja alguns països nòrdics ja estan de tornada– passen aquests de temps parcial a temps complet. I per tant, ja, garanteixen alts nivells d'ocupació per al conjunt de la població, sigui quin sigui el gènere, no?

És en aquest sentit, doncs, que, amb les esmenes incorporades, nosaltres votarem favorablement el conjunt de la Moció del senyor Rané.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per fixar el seu posicionament, té la paraula, en nom del Grup Popular, la il·lustre diputada senyora Alícia Sánchez-Camacho.

La Sra. Sánchez-Camacho i Pérez

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, amb molta brevetat, perquè jo crec que el punt primer ja està molt debatut, molt discutit, molt parlat, no solament en aquest Parlament, sinó a la resta de l'Estat.

Crec que és baldera la presentació d'un punt d'aquestes característiques, sobretot pel contingut i per les afirmacions que s'hi recullen, que és una interpretació legítima del diputat que ha presentat la Moció, però que, en cap cas, el nostre Grup considera que s'adequa a la realitat i que s'adequa al text literal del Reial Decret Llei 5/2002. Solament recordar-los que la negociació i

el diàleg per part del Govern de l'Estat es mantenen, com es mantenen el dia 19, com es mantenen el dia 20 de juny, i com es mantenen a partir del 21 del juny. No solament això, sinó que també, aquests darrers dies, els interlocutors socials han adreçat una carta al president del Govern per tal de seguir mantenint el diàleg i per tal que, en la negociació i en el tràmit de Projecte de llei del que ha de ser la convalidació d'aquest Reial decret 5/2002, es pugui procedir a l'enriquiment del text mitjançant les aportacions de la resta de grups parlamentaris, com el nostre Grup, a Madrid, ho ha fet amb la majoria de les normes i disposicions legals que s'han aprovat, perquè més del 90% d'aquestes normes s'han fet amb l'aprovació d'altres grups, entre ells Convergència i Unió i entre ells Coalició Canària.

Solament recordar-li, al diputat, que amb aquesta al·lusió a l'autisme o amb aquesta al·lusió a la miopia, recordar-li que el món es veu des de molts punts de vista, no solament des del Partit Socialista de Catalunya o el Partit Socialista Obrer Espanyol. Recordar-li això. I recordar-li, en aquest esment, que, a banda d'això, el que sí li podem dir és que el nostre Grup el que manté és la coherència, el nostre Grup el que manté és la capacitat de governar i el nostre Grup i el nostre Govern el que està fent és governar un país amb unes millores estructurals que, sens dubte, han donat uns resultats molt millors que les que va fer el Partit Socialista Obrer Espanyol fins a l'any 95.

I recordar-li, també –recordar-li-ho, també–, que, sens dubte, la mateixa coherència que se'ns demana ara a nosaltres la podien haver demanat vostès també en el Decret de l'any 92, que en cap cas el ministre va retirar després d'una vaga, també convocada pels interlocutors socials.

Només recordar-li això, perquè creiem que..., bé, que les coses també..., tot s'ha de dir i tot s'ha de recordar, i no solament és la seva visió, sinó també la de la resta de persones que varen anar a treballar el 20 de juny, la resta de persones que també formen part de la societat espanyola i catalana que no varen secundar aquesta vaga i que no varen formar part dels percentatges que diuen ni els sindicats o que diu la Generalitat o que diu el Govern, sinó que van exercir el seu dret al treball, varen anar a treballar perquè estaven d'acord amb aquest Decret i estaven en contra dels convocants d'aquesta vaga. (*Remor de veus.*) Això pel que respecta al primer punt.

Pel que respecta al segon punt, senyor diputat, vostè ha plantejat tres qüestions diferents. Jo diria que la tercera, un brindis al sol, perquè, clar, sens dubte, transformar en contractació fixa l'excés de temporalitat... Això ho volem tots –això ho volem tots– i això, si tan fàcil fos, presentant un apartat número *c* amb una Moció, doncs, sens dubte que ja ho haurien fet molts grups anteriors a nosaltres i en moments anteriors a aquest que estem ara.

Però recordar-li que, respecte a afavorir l'adopció per part dels agents socials i econòmics de convenis col·lectius, estariem d'acord amb el que ha dit el company del Grup d'Iniciativa en el sentit que, tot reduint el nombre de convenis provincials i articulant-los amb els d'am-

bit superior, creiem que això hauria d'estar a la disponibilitat del que han de fer i del que decideixin els interlocutors socials.

Malgrat això, com que veig que hi han esmenes presentades, nosaltres, tal com està redactat aquest punt, hi votariem en contra, però sí que ens agradaria, doncs, saber el posicionament en les esmenes per tal poder valorar el nostre vot en aquest punt *b*.

I respecte al punt *a*, «potenciar i descentralitzar el territori del Tribunal Laboral de Catalunya com a mecanisme d'arbitratge i conciliació», també creiem que hauria d'estar en la decisió també del que són els agents i els interlocutors socials amb un mecanisme, al qual nosaltres seríem favorables, perquè creiem que la descentralització del Tribunal Laboral, doncs, seria una bona eina, però creiem que no s'hauria de procedir a l'adopció, a la decisió d'aquest Parlament sense haver escoltat o sense haver sentit, també, el que els interlocutors socials i els agents econòmics i socials de Catalunya decideixen o voldrien respecte a aquest punt.

És per això que el nostre Grup els anunciem el vot contrari al punt número 1, i estaríem esperant a l'adopció de les esmenes per part del diputat proponent d'aquesta Moció en el sentit que, tal i com estan redactats, al *a* i al *b* nosaltres hi votariem en contra i també al *c*.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Neus Munté.

La Sra. Munté i Fernández

Moltes gràcies, senyor president. Senyors i senyores diputades, en la interpellació que dóna origen a la Moció que avui estem discutint el diputat del Grup interpellant deia que les relacions laborals són l'expressió pràctica del model de societat que es vol aconseguir. Jo he de dir-li que nosaltres podem compartir aquest concepte, però, en canvi, no alguns altres aspectes del seu desenvolupament, d'allò que ha de ser el nostre marc laboral.

El progrés col·lectiu necessita d'un mercat laboral flexible, dinàmic, que disposi dels mecanismes adients per defensar aferrissadament els drets dels treballadors i de les treballadores. El nostre Govern, el Govern de Catalunya, ha apostat clarament per un mercat laboral d'aquestes característiques, que dóna una gran importància a la negociació col·lectiva, als acords entre les parts, i que protegeixi els drets socials i les situacions de necessitat a què vostè també hi va fer referència; de la mateixa manera que a Catalunya donem molta transcendència al diàleg social, no només al Govern, també als agents socials, les nostres patronals i els nostres sindicats.

Pel que fa al contingut de la Moció, en concret, jo he de dir-li que no coincidim en el seu primer punt, ja que vostè posa l'èmfasi, vostès posen l'accent en la retirada del Reial decret llei, i nosaltres, des del Grup Parla-

mentari de Convergència i Unió, posem l'èmfasi –i el continuarem posant– en el necessari diàleg, en la negociació i en la formulació de propostes que ens permetin millorar el text actual.

Ja hem dit que volem negociar els continguts de la reforma i s'ha anunciat, per activa i per passiva, el paquet de mesures o el paquet d'esmenes que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió presentarà a Madrid. I entenem que amb una matèria tan sensible, com deia abans, no?, en l'àmbit de les relacions laborals, que és tan important per a tota societat que vol progressar, el millor camí és el del diàleg i el de la negociació. I entenem que el Govern de l'Estat està obligat a portar a terme aquesta negociació i que cal consens, molt més consens, amb els agents socials i amb les comunitats autònomes que, com la nostra, tenim transferida la gestió dels serveis públics d'ocupació.

Ara bé, no ens deixa de sorprendre que alcin tant la veu alguns grups polítics que a l'any 92 tenien la important responsabilitat de portar a terme una reforma tant o més transcendent que aquesta, i que l'instrument jurídic utilitzat va ser exactament el mateix, un real decret, i aquesta postura i aquesta actitud va ser també fortament contestada i criticada.

Dèiem que la reforma té alguns aspectes positius com la vinculació de les polítiques actives amb les polítiques passives d'ocupació o mesures que poden contribuir a evitar pràctiques abusives. Però també és ben cert que hem anunciat que hi ha altres aspectes que no podem compartir i que esperem que la seva tramitació parlamentària, la tramitació del Projecte de Llei, ens permeti incidir-hi. Per dir-ho molt ràpidament, alguns d'aquests aspectes són, com ja se sap, els salaris de tramitació, el tractament dels fixos discontinus o l'equiparació dels drets als autònoms amb la resta de treballadors del règim general.

Però aquesta, en definitiva, senyors i senyores diputats, era una moció sobre les relacions laborals a Catalunya, unes relacions que es fonamenten en un conjunt d'institucions que li donen solidesa, en un conjunt d'actuacions que porta a terme el Govern de la Generalitat, a través del Departament de Treball, i en la negociació col·lectiva, o sigui, la necessària intervenció de les parts.

És cert que la Moció només esbossa alguns d'aquests aspectes i passa, diguem-ne, de manera molt ràpida, fent uns flaixos molt ràpids. Nosaltres no podríem o no votaríem a favor a l'apartat *a*, del punt segon de la Moció, no perquè no hi estiguem d'acord, sinó perquè entenem que el Tribunal Laboral de Catalunya –que, com vostè sap perfectament, és un instrument molt vàlid i molt útil de resolució extrajudicial de conflictes, que tenim aquí a Catalunya des de l'any 92 i que moltes altres comunitats autònomes han anat imitant amb els anys–, aquest Tribunal ja actua –ja actua– en el territori i el mateix conseller de Treball ja li va fer cinc cèntims de les actuacions del darrer any del Tribunal Laboral de Catalunya arreu del territori, no només a Barcelona, on vostè sap que té la seva seu. (*Remor de veus.*)

Pel que fa al punt tercer, estaríem d'acord que és una qüestió que no competeix al Govern de la Generalitat

de Catalunya, la transformació en contractació fixa de l'accés de temporalitat. Podríem parlar llargament del fet que aquest podria ser una bona eina, un bon desig, però és ben cert que no hi podem incidir directament per més que aprovéssim aquest punt de la Moció.

I, pel que fa al segon punt de..., a l'apartat *b*, vull dir, de l'apartat segon de la Moció, estaríem d'acord –hi estaríem d'acord– amb la potenciació dels convenis col·lectius d'àmbit de Catalunya. És aquesta una qüestió que, des d'aquest Grup Parlamentari que dona suport al Govern, hem defensat sempre. I, en tot cas, coneixem la voluntat del diputat interpellant d'acceptar l'esmena número 2, del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, així com l'esmena... –que a nosaltres ens sembla molt important–, l'esmena número 1, d'Esquerra Republicana de Catalunya, que parla de potenciar això en la línia d'avançar en la construcció del marc català de relacions laborals.

És aquesta una qüestió amb la qual nosaltres hi estem fortament compromesos, i a més a més ens sembla, doncs, una bona moció, si és aquesta la que finalment s'acaba aprovant, i més amb una setmana en què hem tingut ocasió, no fa ni vint-i-quatre hores, de fer, també, un pas important en l'avenç, en la consecució d'aquest marc nacional de relacions laborals com va ser ahir l'aprovació del Servei d'Ocupació de Catalunya.

És per això que, en aquest cas, votaríem a favor d'aquest apartat *b* del punt segon, amb l'aprovació, amb l'acceptació per part del Grup Socialista de les dues esmenes a què ha fet referència.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. I per posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Maria Rañé.

El Sr. Rañé i Blasco

Intentaré ser molt breu, senyor president. En primer lloc, permeti'm, abans d'entrar en aquest tema, afegir un incís que és la voluntat d'autoesmenar-me en la meua afirmació anterior. (*Remor de veus.*)

He demanat que Santa Llúcia conservés la vista al Partit Popular, ho afinaré molt més. No sé si els poso en un compromís, si més no, que li afini la vista a la representant del Govern a Catalunya, que és la que va avalar els 15.000 manifestants. Per ser i complir amb la veritat, jo, als representants del Partit Popular de Catalunya, no els he sentit avalar aquesta xifra. No sé si els poso en un compromís o no. Però, en tot cas, a qui li ha de conservar o millorar-li la vista és a la delegada del Govern de Catalunya que és la que va donar fe que érem 15.000 al passeig de Gràcia, i n'érem uns quants més.

En tot cas, pel que fa a les esmenes..., penso que l'esmena que ens fa Iniciativa per Catalunya Verds canviant l'ordre i posant l'èmfasi en el contingut i en el marc, la volíem i l'acceptem i, per tant, l'acceptaríem tal com està...

El president

Quin número és, si us plau?

El Sr. Rañé i Blasco

La primera esmena de Convergència i Unió, que substitueix la nostra, perquè canvia...

El president

No..., Convergència i Unió no n'ha presentat...

El Sr. Rañé i Blasco

Perdó, d'Iniciativa per Catalunya Verds, perquè el que fa és canviar l'ordre, però no canvia el resultat, com bona, diguem-ne, norma matemàtica.

Amb el segon tema que ens planteja Iniciativa per Catalunya, que és l'eliminació de com arribar a potenciar els convenis de Catalunya, si estem d'acord que hem de potenciar convenis de Catalunya, les parts ja ho faran, possiblement faran això, perquè, si no, tindriem molts més àmbits de negociació; però, en tot cas, no els volem comprometre i acceptariem també aquesta esmena.

El president

No l'acceptem, així?

El Sr. Rañé i Blasco

Sí, sí, l'acceptem..., l'eliminació d'aquest tros que diu: «tot reduint el nombre de convenis provincials i articulant-los amb els d'àmbit superior».

Acceptariem, també, la d'Esquerra Republicana, que planteja que aquesta negociació col·lectiva va en la línia d'avançar per la construcció d'un marc català de relacions laborals. I a la d'Esquerra Republicana, quan planteja que la reducció de l'accés de temporalitat es faci potenciant la contractació fixa a temps parcial, també hi estem d'acord.

En tot cas, només dir per aclarir el final que..., primer, dues coses: la negociació del Reial decret hem entès que Convergència i Unió la vol portar. El que plantejem aquí és que es faci amb els agents socials per evitar conflictivitat, i, per tant, no acceptem aquesta idea que tot s'ha de resoldre allà on ho volen col·locar.

I, en segon terme, quan plantejem la descentralització del Tribunal Laboral de Catalunya és perquè els agents socials ja ho han demanat durant moltes vegades i el qui no compleix és el Govern.

Per tant, seguim mantenint la idea que el Tribunal Laboral de Catalunya s'ha descentralitzat perquè ho estan demanant ja els agents socials.

Res més, i moltes gràcies.

El president

Gràcies a vostè. En les diverses intervencions he sentit que es volia demanar votació separada. (*Veus de fons.*) No es demana votació separada. (*Veus de fons.*) El text tal com ha quedat és amb totes les esmenes incorporades.

(*El Sr. Huguet i Biosca demana per parlar.*) Sí, senyor portaveu? Té la paraula.

El Sr. Huguet i Biosca

Demanaïem votació separada del punt 2, lletra b.

El president

Be de Barcelona, eh?, molt bé.

Per tant, ara sotmetem a votació aquest punt, precisament, el 2 punt b.

Comença la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat aprovat per 120 vots a favor, 12 en contra i cap abstenció.

A continuació, la resta del text de la Moció amb les esmenes incorporades.

Comença la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Ha estat rebutjat per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el transport sanitari (tram. 302-00256/06)

El trenta-quatrè punt de l'ordre del dia és la Moció subsegüent sobre el transport sanitari. (*Remor de veus.*) La presenta el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'exposa la il·lustre diputada senyora Núria Segú.

(*Persisteix la remor de veus.*) Prego a les senyores i als senyors diputats que s'hagin d'absentar de l'hemicicle que ho facin amb silenci i al més ràpidament possible. (*Pausa.*) Té la paraula, senyora diputada.

La Sra. Segú i Ferré

Gràcies, senyor president. Bé, amb la Moció que ha presentat el nostre Grup, fruit de la interpellació realitzada el darrer Ple sobre el transport sanitari, preteníem, per una banda, millorar l'equitat territorial en la prestació del servei. Així, plantejem al punt 2.a de la Moció, tot i havent fet en un primer punt una breu descripció dels objectius del Pla bàsic del transport sanitari de Catalunya, els quals compartim amb el Govern i amb el conseller que va presentar-lo en aquesta cambra, com deia, al punt 2.a de la nostra Moció pretenem garantir l'equitat territorial en la prestació del servei, sobretot pel que fa referència a la provisió de suport vital avançat a les persones que es troben en una situació potencialment crítica fruit d'una emergència sanitària, per tal que poguéssim proporcionar a tots els ciutadans i ciu-

tadanes de Catalunya el mateix grau a nivell d'assistència quan es trobin en aquesta situació d'emergència sanitària.

Avui per avui, sí que és cert que en dades, si no recordo malament, de l'any 2001, tenim un 86,5% de població atesa de Catalunya, però sí que és cert que encara existeixen força diferències a nivell de regió sanitària a l'hora de la cobertura de la prestació d'aquest servei d'assistència medicalitzada a través de vehicles VAM: actualment, a la regió sanitària de Lleida, poc més del 50% de la població atesa a través d'aquest servei; a la regió sanitària de Girona, 60 i escaig per cent, en contraposició amb altres regions sanitàries que sobrepassen el 90%. Doncs el nostre punt de la nostra Moció anava en la línia de garantir aquest grau de cobertura d'assistència sanitària per proveir de suport vital avançat a tot arreu del territori de Catalunya, independentment del lloc de residència o del lloc del sinistre, o de l'emergència sanitària.

Per altra banda, també entenem que cal millorar la qualitat de la prestació del servei. Des d'aquest punt de vista, entenem la resta de punts de la Moció: el *b*, el *c*, el *d*, l'*e*, l'*f* i el *g*. Per una banda, creiem que cal millorar el temps de resposta, i nosaltres creiem, i així ho proposem al Consell Executiu, que un dels elements claus per millorar aquesta resposta és que sigui el centre de coordinació d'urgències, el Ccures, el que activi de manera directa les ambulàncies destinades a prestar el servei d'urgència, que no utilitzi, com passa avui, un pas intermedi, que és l'empresa adjudicatària del servei. Actualment, avui, el 061 truca a l'empresa sanitària per activar una ambulància d'urgència, i aquesta diu: «L'activo», però no tenim constància material que aquesta activació sigui efectiva en aquell moment, poden produir-se cinc, deu, minuts de retard, i, per això, no fa massa dies, veiem aquesta disbaixa de temps, eh? Diuen: «Ha tardat quinze minuts», «ha tardat tres quarts d'hora.» Doncs entenem que la millor manera de solucionar això és que sigui el mateix centre coordinador el que activi les ambulàncies destinades a prestar el servei de transport sanitari primari, l'urgent, independentment del transport sanitari programat.

Per altra banda, també entenem que cal millorar, tant al que fa referència als recursos humans com als recursos materials, l'aspecte de la formació dels professionals destinats a aquest sector. Així, plantejem dos punts, el *c* i el *d*. Per una banda, el punt *c*, destinat a millorar i a ofertar una formació reglada, estable, per als nous professionals del sector. L'any 2003 acaba el termini per tal que els professionals que actualment treballen al sector puguin realitzar un examen, un examen de capacitat, que els permeti realitzar i tenir la titulació, diem, per realitzar el transport sanitari, però a partir del 2003 entenem que hi ha d'haver una formació reglada, estable, arreu de Catalunya, per tal de formar les noves contractacions i els nous professionals, i això entenem que ha de començar a funcionar ja, aquest setembre, perquè, si no, ja faríem tard.

Per altra banda, el punt *d* de la Moció pretén que aquells professionals que avui estan treballant ja i els futurs que treballaran a les empreses tinguin en el si de la seva empresa uns plans de formació continuada adi-

ent per tal de poder estar amatents i atents a les noves línies de formació i als nous serveis que es puguin prestar, o als nous recursos que es puguin prestar a l'hora de garantir un bon servei de transport sanitari als usuaris de tot Catalunya.

Per altra banda, també entenem que aquests recursos humans que cal que millorin la seva formació també cal que estiguin dimensionats per al nombre de recursos materials existents. Què vol dir? El punt *e* de la Moció: vol dir que han de tenir suficients conductors i ajudants per cobrir el cent per cent del ventall de les hores d'ambulància. Si les ambulàncies urgents ha d'estar vint-i-quatre hores de servei, han de tenir la ràtio adient de professionals per cobrir les vint-i-quatre hores coincidint amb les hores que marca el conveni laboral. Avui, què ens passa en alguns llocs de Catalunya? Doncs que hi ha professionals que sobrepassen amb escriu el nombre d'hores laborals del seu conveni. Això fa que tinguem llocs en què veiem que ens falten un o dos professionals. Per què? Perquè els altres professionals allarguen la jornada laboral per cobrir el servei, amb detriment, entenem nosaltres, de la qualitat del servei. Moltes hores, eh?, treballant en tasques d'aquest tipus poden repercutir en la qualitat del servei.

El president

Senyora diputada...

La Sra. Segú i Ferré

D'acord. Per últim, ja..., per altra banda, senyor president, només acabar. Entenem que cal millorar també els recursos materials, i en aquest punt, en aquesta línia, plantejem el punt *f* i el punt *g* de la Moció, per tal que el Decret, que sabem que està en esborrany, es pugui publicar al més aviat possible, tot i que entenem que en les línies generals coincidim amb l'esborrany del Decret, però potser caldria millorar alguna cosa pel que fa referència als recursos assignats a les ambulàncies.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies a vostè. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Comas d'Argemir.

La Sra. Comas d'Argemir i Cendra

Gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, una nova interpellació sobre transport sanitari, que ha sigut una qüestió que, arran de la reestructuració que es va fer del sector i del concurs que va haver-hi, ha sigut un tema que ha sortit en diverses ocasions en aquest Parlament, i encara avui hi ha tota una sèrie d'aspectes que cal millorar, i és en aquest sentit el contingut de la Moció que es proposa nosaltres entenem que és un contingut correcte i que va, justament, en la línia d'esmenar alguns dels problemes que van derivar de la manera que es va fer el concurs, un concurs que va implicar un canvi de molts dels adjudicataris del sistema de transport sanitari de Catalunya i que es va fer en tals condicions, que ja vam dir en el seu moment que

no s'estaven aportant els recursos suficients ni les condicions suficients per al bon funcionament del sistema.

Hem fet intervencions en diferents moments. Em centraré en el que són les esmenes que nosaltres hem presentat en aquesta Moció, que ja he dit que, en línies generals, ens sembla una moció correcta pel que fa a les propostes que planteja.

Nosaltres hem inclòs un punt que fa referència a les qüestions laborals. Hem insistit diverses ocasions en l'enorme precarietat laboral que existeix en el sector, i estem parlant d'un sector, com és el transport sanitari, en què és molt important que el factor humà, precisament..., en què la capacitat dels treballadors d'aquest sector és molt important. Un conductor de transport sanitari cobra, en aquests moments, 737,03 euros bruts mensuals per quaranta hores setmanals, són 122.000 pessetes, eh?, més o menys, i l'ajudant de conductor, lògicament, encara cobra menys.

Hi ha tota una qüestió, que, des del punt de vista del problema que això representa..., les mateixes empreses, com que van haver de concursar a uns preus molt a la baixa, resulta que tot això perverteix la situació i fa impossible la millora de les condicions laborals..., que és d'uns treballadors que estan fent moltes hores i estan cobrant molts pocs diners i se'ls exigeix, i és lògic que se'ls exigeixi, formació, capacitat, i aquests aspectes ja apareixen a la Moció, però nosaltres entenem que la millora de les condicions laborals és un requisit indispensable perquè el transport sanitari funcioni correctament.

Anuncio que retirem l'esmena número 2, perquè en el seu moment no ens vam fixar que el seu contingut estava ja inclòs en un altre dels punts, i pel que fa referència a l'esmena número 3, aquí el que assenyalem és que allò que es demana, que és que es reglamenti mitjançant el Decret la regulació del transport sanitari i on es posen tota una sèrie de condicions en aquest Decret per al tipus de condicionament dels vehicles..., nosaltres el que plantejarem és que es faci una diferenciació entre aquells vehicles que han de fer-se servir per als serveis d'urgències i els que fan serveis programats, perquè, si no, resulta que s'està sobreequipant uns determinats tipus de vehicles per a necessitats que no faran servir, i això fa que difícilment sigui aplicable el Decret tal com està redactat ara en el seu esborrany. És tan ambició i tan car que, pràcticament, el fa inaplicable, per ser poc realista i no fer aquesta diferenciació.

Res més. Gràcies, senyor president, senyors diputats, senyores diputades.

El president

A vostè. Té la paraula, en nom del Grup Popular, la il·lustre diputada senyora Maria Àngels Esteller.

La Sra. Esteller Ruedas

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Moció presentada pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi és una moció que, com s'ha comentat, ve a esmenar alguns defectes amb què es troba actualment el transport sanitari, i ja s'ha fet esment de l'inici de la

convocatòria, etcètera, d'aquest concurs, en què es van establir una sèrie de bases sense fer una anàlisi prèvia, rigorosa, de la demanda, per moltes circumstàncies, però la realitat és que va ser així.

En aquest sentit, nosaltres estem d'acord amb les mesures que proposa la Moció pel que fa a desplegar-les a tot el territori SEM de les emergències integrades a la xarxa bàsica. Creiem que és positiu i, a més a més, és necessari que així sigui, així com professionalitzar el sector.

En aquest sentit, nosaltres hem presentat una esmena per tal que hi hagi una definició dels continguts d'aquesta formació reglada, entre d'altres coses, per tal de garantir que les persones que porten a terme aquest servei tinguin els coneixements suficients per poder donar un bon servei de qualitat als usuaris. En aquest sentit, hem fet una esmena per tal que hi hagi aquesta definició de continguts en els programes i que hi hagi una prova per tal que les persones que facin aquest servei tinguin un examen per superar i acreditin el coneixement de la seva aptitud a l'hora de portar-lo a terme.

Per altra banda, el nostre Grup ha presentat una altra esmena amb l'objectiu que es convoqués un nou concurs per a l'adjudicació del servei sanitari, l'urgent i el no urgent, per tal d'adequar i adaptar l'oferta i la demanda, tenint en compte els recursos materials i humans necessaris, per donar una resposta efectiva a aquestes necessitats. En aquest sentit, el nostre Grup, amb l'objectiu d'aquesta esmena, el que persegueix és que hi hagi un nou replantejament de les bases del concurs, que hi hagi un consens amb les empreses adjudicatàries per veure les mesures que conté aquest concurs i quines s'han d'esmenar, entre d'altres coses, perquè, com he dit abans, quan es va fer l'inici d'aquesta convocatòria no es va fer una anàlisi rigorosa de l'oferta i la demanda. Moltes empreses es van adjudicar aquests serveis en unes condicions, i moltes d'aquestes condicions s'han modificat per la modificació d'aquesta demanda.

Per altra banda, l'objectiu, també, d'aquesta esmena és garantir el principi d'equilibri economicofinancer en l'àmbit de la contractació de la gestió dels serveis públics. És un principi general, que es caracteritza, inicialment, amb el contracte d'obra, però que també hi han sentències, a més a més, al Tribunal Suprem, amb la Sentència que vull recordar, la 28/2 del 89, que estableix que aquest principi també s'ha d'estendre al que és la gestió de serveis públics, entre d'altres coses, per garantir aquest equilibri economicofinancer de les empreses a l'hora de fer front i prestar amb qualitat aquest servei. És en aquest sentit que el nostre Grup considera que cal consensuar un nou concurs, evidentment amb les empreses adjudicatàries que han estat les resultants d'aquest concurs inicial, fer un replantejament per veure els recursos que s'han de disposar en aquest nou concurs per tal de garantir aquest equilibri i, també, en la línia que dèiem, per tal que es pugui fer front a aquesta qualificació del personal que forma part del servei, no?, perquè, si no, és un cercle viciós.

Exigim més nivell de professionalitat, però aquest nivell de professionalitat també té un cost superior, i després no es pot fer front a aquest cost provocat per

aquesta professionalitat, entre d'altres coses, perquè els recursos no són suficients per portar-ho a terme. També creiem que és convenient la separació entre l'urgent i el programat, i, per altra banda, també, un dels punts que per nosaltres és important és el fet que s'avalui, especialment, l'experiència de totes aquestes empreses al territori, tant per a la prestació del servei com per a la localització en l'àmbit on es troba, perquè creiem que, evidentment, amb el seu coneixement de la zona on presten el servei, són elements més que suficients per tindre aquest mèrit i aquesta valoració.

És per aquest motiu, senyores i senyors diputats, que el nostre Grup ha presentat aquestes esmenes, i sobre aquest text hem arribat a una transaccional que ara lliurarà el Grup Socialista a la Mesa.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyora diputada. En nom de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre diputada senyora Meritxell Borràs.

La Sra. Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta és una nova moció que parla del transport sanitari, i em permetran, si bé aquí hi ha hagut qui ha volgut ressaltar aquelles possibles parts negatives del que ha sigut el concurs del transport sanitari, que jo hi faci, precisament, la vessant positiva, que crec, sincerament, que l'ha tingut.

Vostès saben que la situació abans del concurs era poc ordenada, del sector existien més de cinquanta proveïdors, hi havia una poca planificació en la localització de les bases, d'acord amb criteris particulars o de mercat hi havia una manca important d'informació –això també és una realitat– i hi havia un paper molt important per part d'una de les empreses.

Els motius de la convocatòria, precisament, volien reordenar l'oferta, adaptar la contractació dels serveis a la Llei de contractes de les administracions públiques, garantir la competència i la lliure concurrència, reduir el nombre de proveïdors i forçar-ne l'agrupament, donar resposta a la voluntat de la Creu Roja de reduir la seva presència i professionalitzar el sector i millorar la qualitat del servei. I crec, sincerament, que amb aquest concurs, amb aquesta voluntat d'arribar, en aquests punts, d'arribar a millorar aquestes coses, ens n'hem sortit força bé. Evidentment, ho hem dit ja reiterades vegades que hi han coses a millorar, però és evident que també ha tingut una vessant positiva el concurs en l'àmbit del transport sanitari.

Respecte, ja, al que fa als punts concrets de la Moció, al punt número 1 d'aquesta Moció, nosaltres hi votarem favorablement, perquè, de fet, és la transcripció exacta d'alguns dels objectius del Pla bàsic, i per tant, nosaltres, lògicament, hi hem d'estar a favor.

Respecte al punt 2, hem fet algunes esmenes. I en el 2.a hem canviat el concepte, volíem canviar el concepte que les bases SEM haguessin d'estar lligades als hospitals, perquè estiguessin lligades en aquells punts que

garantissin l'equilibri territorial i, en aquest sentit, les isòcrones, doncs, fossin les millors. Per tant, creiem que en aquest sentit és una aportació positiva i, com així se'ns ha dit, se'ns recollirà.

Respecte al punt 2.b, hem fet també una esmena de mirar de modificar la línia –vostès demanen que ja d'una forma immediata– perquè es faci directament a través del Ccures i no a través de les empreses intermeditàries. Perquè això sigui possible, cal, doncs, que hi hagi la implantació dels sistemes tecnològics necessaris. Aquesta és una implantació que es fa de forma gradual i, també, cal dir que és una implantació que, de fet, el concurs no contemplava i, per tant, doncs, s'hi arriba a través de negociació, i això s'està duent a terme. Hem arribat –ja ho explicarà la senyora Núria Segú– a una transaccional, en la qual, doncs, en el termini d'un any es mirarà que tots aquests sistemes tecnològics ja estiguin implantats, i per tant, que això pugui ser una realitat.

Respecte a la 2.c, hi votariem favorablement. Creiem sincerament que, de fet, això ja s'està realitzant a través de l'IES.

I en la 2.d arribarem a una transaccional, en la qual substituïm la paraula «garantir» per «fomentar». Creiem que aquest és un terme més lògic quan parlem d'una empresa que no depèn precisament del Govern.

Respecte al tema de la ràtio mínima, malgrat que nosaltres havíem demanat la retirada d'aquest punt, perquè enteníem que estava superat, creiem que en la línia del que fem en altres punts d'aquesta mateixa Moció podem votar-hi a favor i, per tant, aquest serà el nostre sentit del vot.

I respecte al punt 2.f, que parla que això es pugui aplicar en tres mesos, nosaltres demanàvem que fos al llarg de l'exercici 2002, i que sigui al llarg d'aquest exercici 2002 que es pugui presentar el Pla bàsic de transport sanitari.

Respecte al punt 2.g, també hem demanat un canvi en la qüestió del temps, que la senyora Núria Segú també ens ha manifestat que serà recollit.

Per tant, en aquest sentit, crec que s'ha arribat a un acord, un acord positiu en què no donarem un pas més enllà del que estrictament crec sincerament que amb la legalitat vigent podem manar que faci el Govern, i per tant, en aquest sentit, crec molt sincerament que és positiu l'acord a què s'ha arribat.

Voldria fer un esment respecte a l'esmena que ha fet el Grup d'Iniciativa per Catalunya a l'1.c, que finalment sembla que queda recollida amb la transaccional que es fa junt amb el Partit Popular, en el qual deia, doncs, els sous que s'estan pagant en aquests moments en aquest àmbit. Doncs, jo voldria fer una reflexió, aquí el que segurament ens hem de plantejar és de canviar el Conveni estatal perquè, en aquests moments, vostès saben que les persones que treballen en aquest àmbit estan, els seus sous, dintre del que regula aquest Conveni estatal, i segurament, el que hauríem de mirar de fer esforços és de canviar aquest marc general.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè. En nom d'Esquerra Republicana, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ernest Benach.

El Sr. Benach i Pascual

Gràcies, senyor president. De l'escó estant, si m'ho permet, entre altres coses perquè penso que està, més o menys, tot aclarit i, en definitiva, s'arribarà a un text que serà votat per unanimitat, i per tant, poca cosa més a afegir.

Jo, en tot cas, a nivell general, jo sóc conscient que aquest és un tema complex, difícil, que segurament la simplificació que en faré no acaba de ser del tot correcta, però, en definitiva, per posicionar-nos amb relació a la Moció i fer pública la nostra postura, penso que sí, que està bé fer-ho així, no?

El concurs que es va plantejar era una necessitat, d'això penso que no en dubta absolutament ningú, era una necessitat per molts motius: per posar ordre en un sector que no en tenia, per acabar amb unes condicions laborals que no eren les més adequades, i per tant, aquesta necessitat del Govern, quan va complir-la, no va fer altra cosa que complir amb la seva obligació.

Quin va ser el principal problema? Més enllà de les bases del concurs, que es podrien discutir més o menys, però que, en definitiva, podien ser aquestes o unes altres, però bé, això permetia avançar. El problema, principalment, va ser que no s'hi van dedicar els recursos econòmics que calia i, en definitiva, després hem anat pagant sempre, una mica, aquesta manca de recursos econòmics. Això ha provocat multitud d'iniciatives parlamentàries –el seu Grup n'ha presentat diverses–, en Comissió i en Ple, proposicions no de llei que s'han vist i una pressió territorial molt important des d'aquest punt de vista.

Jo no estic d'acord amb la senyora Borràs en el sentit que puguem estar molt contents del resultat final. Jo crec que no n'estem contents, tots plegats no n'estem contents, i crec que som conscients que cal millorar. En aquest sentit, doncs, el fet que s'hagi arribat a un acord en aquesta Moció permetrà, segurament, avançar en aquesta línia de millorar i, per tant, el nostre Grup Parlamentari s'hi sumarà amb el seu vot afirmatiu.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per a posicionar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre diputada la senyora Núria Segú.

La Sra. Segú i Ferré

Gràcies, senyor president. Faig entrega de les diferents transaccions.

El president

Molt bé.

La Sra. Segú i Ferré

Bé, com s'ha esmentat anteriorment per altres diputades que han intervingut, s'ha arribat a transaccions en gairebé tots els punts de la Moció que ens permetran, crec, arribar a una aprovació d'una moció per unanimitat.

Respecte al punt 2.a de la Moció, s'ha arribat a una transacció per tal de garantir l'objectiu fonamental del punt a, que és proporcionar a tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya el mateix grau d'assistència sanitària a l'hora de prestar servei vital. Suport a l'hora de proveir de suport vital avançat, independentment que estigui als hospitals o a altres centres de la xarxa sanitària, per nosaltres això no és fonamental.

Respecte al punt 2.b de la Moció, també s'ha transaccionat amb Convergència i Unió per tal d'assignar un temps, per tal que es pugui dur a terme aquesta activació directa des del Ccures de les ambulàncies destinades a transport sanitari urgent, que s'ha fixat en el termini d'un any, la qual cosa acceptem.

El punt 2.c de la Moció es manté igualment.

Al punt 2.d substituïm, mitjançant una transacció, el mot inicial del punt, que és «garantir», per la paraula «fomentar», i també introduïm un tema, una supervisió lligada als continguts, en la supervisió per part del Govern dels continguts d'aquests plans de formació continuada que es realitza en les empreses.

Per altra banda, el punt 2.e de la Moció es manté igualment, i al punt 2.f s'ha acceptat l'esmena de Convergència i Unió, i al punt 2.g s'accepta tant l'esmena de Convergència i Unió com d'Iniciativa Verds.

I per últim, es crea un nou punt, fruit de la transacció entre l'esmena número 1, d'Iniciativa per Catalunya Verds, i l'esmena número 4, del Partit Popular, que planteja el tema del nou concurs.

Nosaltres coincidim que era necessari convocar un nou concurs, no dubtem de la voluntat del Govern de millora en aquest nou concurs, però la voluntat s'ha de demostrar amb fets. I entenem que, en la mesura que aquesta Moció que avui aprovem per unanimitat es compleixi en tots els seus punts, podrem donar en aquest cas per bona aquesta voluntat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Un moment, senyora diputada. Admetem totes les esmenes transaccionals. Hi ha alguna altra esmena presentada per algun grup que vostè també accepta? (*Veus de fons.*) Digui-me-la, si us plau, de quin grup i el número que és, a part de les transaccionals, eh?

La Sra. Segú i Ferré

Hi ha quatre transaccionals...

El president

Sí.

La Sra. Segú i Ferré

I al punt 2.f s'accepta l'esmena de Convergència i Unió.

El president

Quin número és de Convergència i Unió?

La Sra. Segú i Ferré

L'esmena 5.

El president

L'esmena 5 de Convergència i Unió. Molt bé.

La Sra. Segú i Ferré

I l'esmena 6 també de Convergència i Unió.

El president

I l'esmena 6.

La Sra. Segú i Ferré

I l'esmena, també, respecte a aquest punt 3 d'Iniciativa.

El president

3 d'Iniciativa. Molt bé.

La Sra. Segú i Ferré

Per tant, l'única esmena que no s'accepta és la 2 d'Iniciativa.

El president

No, les altres ja són transaccionals, eh? Molt bé. Per tant, el text queda fixat de la següent manera. Al text original, s'admet l'esmena número 3 d'Iniciativa per Catalunya Verds, s'admet l'esmena 5 i 6 de Convergència i Unió, més les transaccionals signades per diversos grups al punt 2.a, 2.b, 2.d i un nou punt, que és el 2.h. D'acord? (Pausa.) Hi ha alguna petició de votació separada? (Pausa.) No n'hi ha.

Per tant, sotmetem aquest text a votació.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política tecnològica i la societat del coneixement a Catalunya (tram. 302-00259/06)

L'últim punt, el trenta-cinquè, és la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política tecnològica i la societat del coneixement. La presenta Esquerra Republicana i l'exposa l'illustre diputat senyor Pere Vigo, que té la paraula.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president... (Remor de veus. El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

El vicepresident primer

Un moment, un moment, senyor Vigo. Si us plau, demanaria a les senyores diputades i senyors diputats que acceleressin la seva sortida de l'hemicicle aquells que vulguin fer-ho, i que es fes silenci per tant. (Pausa.) Moltes gràcies. Té la paraula, senyor Vigo.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, arran de la interpellació que havíem presentat sobre les polítiques tecnològiques, bàsicament encarada al que era el programari lliure, i bàsicament, també, al que en dèiem llavors que estem en un temps d'oportunitats, en un temps d'oportunitats i no de cost d'oportunitats, pel que podia representar la incorporació del programari lliure a l'Administració catalana, pel fet d'estirar i arrossegar, no només aquesta nova tecnologia per a la seguretat –com dèiem– de la informació, sinó també perquè representava la possibilitat de crear una indústria pròpia el fet de tenir una formació i uns recursos humans, d'acord amb la independència de criteri que necessita un país com el nostre, perquè hem arribat –jo crec– a una transacció important amb els grups de Convergència i Unió i el Partit Popular.

Bàsicament, entenem que aquest és un pas important, perquè fixava un termini a l'hora d'encabir el programari lliure del que és l'Administració Oberta de Catalunya. Estem davant d'una oportunitat també històrica de cara a l'Administració, i el fet de la incorporació del programari lliure permetria, també, que es pogués desenvolupar un programari propi, no dependent, que fes que aquesta Administració, al mateix temps, recolzés aquests recursos humans que necessitem.

Per tant, i entenent la bondat, també, de l'esmena del Grup Socialista, perquè venia a millorar, si calia, el text presentat de la Moció, però que amb el nou text transaccional difícilment hi tindria cabuda, el que sí que m'agradaria dir és que per primera vegada fixem uns terminis per a un estudi sobre el que representaria la incorporació del programari lliure a l'Administració Oberta –això és important: un termini de tres mesos hàbils, que vol dir..., tres mesos que ens aniríem cap a novembre per presentar aquest estudi del que representaria aquesta introducció. Promoure en la producció del programari lliure la corresponent documentació d'ús del català –estem davant també d'una oportunitat que aquests continguts no siguin dependents d'indústries alienes i, per tant, que el nostre idioma figuri en primera línia. Vetllar per la difusió del programari lliure en català en el si de totes les institucions, les associacions i les organitzacions catalanes públiques o privades, i en especial les administracions locals i el món educatiu, fent-ne difusió mitjançant els organismes competents.

I després, també, fomentar la cooperació i la coordinació entre les institucions públiques de l'àmbit lingüístic català, en matèria del programari lliure, per tal d'assegurar que tot l'àmbit on el català és present, doncs, aquesta nova incorporació pugui tenir un desenvolupament harmònic.

També, en la transacció es parla de continuar promovent la incorporació de nous sistemes alternatius. Par-

làvem que no només l'ADSL era l'alternativa i la panacea a moltes parts del territori, on difícilment hi arribarà, sinó que s'han d'incorporar nous sistemes com UMTS i d'altres de banda ampla, que assegurin la igualtat d'oportunitats i la connectivitat a tot el territori i, per tant, també, una mica fugint del que eren els tres punts del programari lliure, que hi hagi un veritable equilibri territorial i social a tot el territori, amb aquesta garantia de l'arribada de la banda ampla a tot arreu.

I, per tant, jo el que diria és que aquest primer pas, com tots els primers passos, és un pas molt positiu: primer, perquè ja garanteix que el Govern de la Generalitat tindrà en compte l'ús del programari lliure, que farà efectiu aquest programari lliure si els estudis així ens ho aconsellen, dins de l'Administració Oberta de Catalunya, i crec que estem davant, en aquest temps d'oportunitats que deia abans, estem davant d'un primer pas molt important. El fet que es prengui consciència del que representa i de tots els retrucs que representa el programari lliure per a la indústria catalana, per a la formació, per als recursos humans, etcètera, crec que ens fa sentir optimistes davant d'aquesta nova oportunitat.

Gràcies a tots els grups per les esmenes positives que han presentat. Jo crec que hi ha hagut una voluntat de tirar endavant el tema del programari lliure i, per tant, degut a aquesta voluntat positiva de fer-ho, hem arribat a aquesta transacció.

Moltes gràcies, senyor president; senyores diputades i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Vigo. Pels grups que han presentat esmenes, en nom del Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Francesc Vendrell.

El Sr. Vendrell i Bayona

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, acabar el període aquest de sessions i l'última Moció parlant de la societat del coneixement, del programari lliure, de les noves tecnologies, és una cosa fantàstica, perquè a mi tot això de les noves tecnologies em continua sonant a cosa fantàstica, no? Vull dir, tot ho solucionem amb les noves tecnologies i tot ho solucionem, de vegades, amb programaris lliures.

Jo crec que la..., i jo continuo dient-li el que li deia l'altre cop, senyor Vigo. Jo no hi entenc res d'això de les noves tecnologies, per mi tot això és un misteri, que no aconseguixo entendre del tot i que, a més a més, em veig bastant incapaç d'entendre. Quan un era jove i era «progre» es pensava que entendria Marx per osmosi, és a dir, a base de portar el llibre sota el braç, tampoc ho vaig aconseguir, però amb les noves tecnologies, tampoc ens en sortirem.

Jo crec, de totes maneres, i per això hem presentat esmenes, i em sembla que, a més a més, les hem..., diguem, vostè les ha acceptat amb una forma, doncs, de transaccional que, la seva Moció, tenia –té– dues virtuts essencials, no? Una és aquesta voluntat que, evidentment, no se li pot negar, de fomentar la indústria informàtica en el nostre país. Això és veritat, i crec que ho hem de fer. Sí que també és veritat, aprofitant l'ocasió

que –home–, jo crec que ens hem de plantejar si ho hem de fer, diguem en el món de les eines o en el món dels continguts, eh?

I, també és veritat, «al tanto» amb massa programaris lliures, és a dir, sense llicències difícilment es fomenta la indústria informàtica o, com a mínim la indústria; perquè la indústria, per sort o per desgràcia, també es basa en les llicències, per poder després fabricar..., fabricar el producte. Però bé, és bo, hi ha la voluntat, hi hem de treballar, i hem de treballar cap aquí.

Jo crec que la segona cosa que té la seva Moció, que també és positiva, és que intenta garantir la competència en tot aquest món de la societat de la informació, i altre cop des del desconeixement, des de sense saber si l'ADSL és millor que la fibra òptica o que el satèl·lit, sí que un veu que és obvi que hi ha d'haver competència, que hi ha d'haver diverses alternatives, i que, a més a més, aquestes alternatives han de garantir l'articulació del territori, i han de garantir la possibilitat que tothom pugui tenir accés a això.

Hi havia dos punts..., i són sobre els punts que nosaltres hem presentat esmenes, i que vostè ha tingut a bé acceptar-les, doncs, amb la transaccional, que era el primer, diguem, el programari lliure, diuen els que hi entenen que té avantatges i inconvenients, que hi ha problemes, per això nosaltres presentàvem esmena en la línia de dir, bé: anem-hi, segurament, però primer fem –els tècnics, que per això existeixen, no?–, primer fem un estudi, primer fem una anàlisi d'exactament les possibilitats i els serveis que pot donar.

Li agraïm que hagi acceptat aquesta esmena, perquè crec que continua salvant la voluntat d'allò que vostè proposava, i que l'única cosa que garantia era el..., diguem –i valgui la redundància–, garantir que no ens equivoquéssim amb el sistema.

El segon grup d'esmenes, que eren més unes esmenes de dir, home, escolti'm: evidentment, si fem el programari lliure, es tracta de difondre'l al màxim possible, es tracta de difondre'l dintre de tot l'àmbit, tant a Catalunya com dintre de tot l'àmbit de llengua catalana, ja que és en català, i aquí això és lògic. Sí que ens semblava que hi havia una mica, diguem, com de pancatalanisme, en la seva..., en la seva Moció. I home, ara que són tan perillosos els pans com les coques, doncs, semblava que fóssim una mica més sensats, que fóssim una mica més sensats.

Li agraïm que, d'una manera o altra, a través de les nostres esmenes i també a través de les de Convergència, hagin fet aquesta transaccional i, doncs, per tant, senyor president, votarem, com no pot ser d'altra manera, a favor de l'esmena.

I aprofitant, també, aquesta última Moció, jo li deia abans al senyor Bargalló que volia desitjar-li bones vacances. El senyor Bargalló m'ha dit que també desitgés bon Nadal, i jo em limito a les bones vacances, perquè si bé hem d'estar en un temps de reflexió, sembla i, a més a més, la reflexió és lliure, espero que la reflexió l'acabem sense necessitat de desitjar també bon Nadal.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Pilar Díaz.

La Sra. Díaz i Romero

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, nosaltres vam celebrar en el seu moment la presentació i la celebració d'aquesta interpellació sobre política tecnològica i la societat del coneixement, aquí, a Catalunya, i nosaltres subscriuim tot el que va exposar aquí el senyor Pere Vigo en el moment de fer, de substanciar aquesta interpellació.

Malgrat això, nosaltres, aquesta Moció, exactament igual no l'hauríem fet. Segurament, doncs, el Grup d'Esquerra Republicana ha fet èmfasi en temes que trobem que són temes importants. Ha fet menys èmfasi en altres temes que nosaltres trobem que són temes més prioritaris, més primordials, com és el tema de l'arribada de la banda ampla, sense perill de fractura digital, ni territorial, ni social, però, de tota manera, nosaltres pensem que tant la interpellació, que subscriuim totalment, com aquesta Moció, doncs, la veiem favorablement.

A banda d'això, m'agradaria recordar, malgrat que el president de la Generalitat ens ha dit durant aquesta setmana tant..., en les preguntes al president, ens ha dit i ens ha repetit, per activa i per passiva: No serem moguts! No serem moguts de les nostres conviccions, no serem moguts de les nostres idees, i no serem moguts dels nostres programes, home!, a mi m'agradaria recordar que, precisament, en aquest tema, doncs, sí que han estat moguts. Han estat moguts i no precisament per la pressió que després de la dinàmica parlamentària els hagi pogut pressionar el Grup Popular, sinó segurament, doncs, per altres motius que poden ser més secrets, més sospitosos.

Però, és clar, a mi m'agradaria, en aquest tema en particular, recordar simplement, doncs, dos elements. Un és el tema de l'arribada a les capitals de comarca, de la banda ampla, a març de 2001. Aquest va ser un compromís, reafirmat aquí, fins i tot verbalment pel president, i que no ha estat complert en el seu moment. I també m'agradaria recordar-los un altre tema, en el que sí han estat moguts, i és en la dedicació del 2% del PIB en R+D. Aquest és un compromís electoral present en el programa electoral de Convergència i Unió, i realment nosaltres, finalment, el que ens ha explicat el conseller sobre aquest tema, és que això ha estat una errada electoral.

Home, jo els demanaria que no s'equivoquin tant! Que no s'equivoquin a l'hora de confeccionar el proper programa electoral, arribant a compromisos amb al ciutadania, i després explicant-nos aquí, al Parlament, que són errades que assumeixen personalment determinats consellers.

A banda d'això, torno a repetir que nosaltres segurament no hauríem fet aquesta Moció, pel que els explicava. Trobem que és un tema important, tot el tema de model de llicència de programari lliure, però possiblement massa extens en aquesta Moció. Per a nosaltres,

segurament, és més prioritari el punt 3 de la Moció original, on parla de sistemes alternatius, complementaris a l'ADSL. Per a nosaltres això és bàsic, i ja no sé si, com deia el senyor Vendrell, tant pensant en la fibra òptica, en el satèl·lit, o fins i tot altres sistemes, com podrien ser els sistemes mòbils de tercera generació, com l'UMTS.

Això, de vegades, no és entendre-hi o no entendre-hi, és que de vegades el futur és molt difícil d'endevinar. Nosaltres hauríem, com dic, fet més èmfasi aquí, segurament, intentar fixar alguns terminis de temps, però malgrat això, és la Moció d'Esquerra Republicana, no és la nostra. Entenem que és positiva en qualsevol sentit, i m'agradaria anunciar aquí que, malgrat que el senyor Pere Vigo ens ha comunicat la seva acceptació moral, nosaltres retirem l'esmena a favor de la transaccional a la qual han arribat el Grup d'Esquerra Republicana, Convergència i Unió i el PP, i anuncio també, el nostre vot favorable.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Díaz. En nom del Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Manuel Carrera.

El Sr. Carrera i Pedrol

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el primer punt de la Moció d'Esquerra Republicana, que enceta un debat inèdit fins ara en el si de l'activitat parlamentària, que és el debat sobre el programari lliure, o també dit codi font obert..., de codi font obert, que fa més de vint anys que es debat en el si de l'ecosistema del *software* mundial, i que els avantatges i els inconvenients del desenvolupament i distribució d'aquest tipus de programaris enfront dels programaris, diguem-ne, tancats, comercials, o també dits de propietari, que presenten unes característiques en què es permet que els usuaris examinin, modifiquin o redistribueixin el codi font dels programes, la qual cosa, segons diuen, permet l'elaboració d'un *software* tècnicament igual o fins i tot superior als programes desenvolupats utilitzant el model comercial.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

El debat sobre el codi obert va més enllà d'una simple comparació sobre els avantatges tècnics, sinó que, sobretot quan es compara el *software* comercial amb el de codi obert, segons el seus seguidors comenten, aquest últim genera un nivell superior d'innovació. Per un cantó, pot proporcionar avantatges econòmics per a les economies locals, i és èticament superior al *software* comercial, perquè fomenta un major grau de llibertat.

És, per tant, el model correcte per a ells, i aquesta conclusió justificaria la intervenció, la promulgació de lleis i normes per afavorir aquest programari respecte o enfront del programari comercial. Obviament que també hi han altres punts de vista, que assegurin que tant el *software* comercial com el de codi obert són parts essencials més àmplies del ecosistema de *software* i ambdós tenen un important paper en la seva evolució. De tal manera que els elements d'ambdós models estan co-

mençant a coincidir de manera molt important i que aquest procés té lloc com a resposta a les forces del mercat i no com a resultat de les normes imposades per les diferents administracions. També que el mercat és el millor catalitzador per a la innovació d'un *software*, i, per tant, del creixement de la indústria d'aquest.

La intervenció governamental, doncs, pot resultar necessària, però, per a corregir casos específics de falles en el mercat del *software*.

Per altra banda, també, el programari lliure, segons diuen aquestes altres opcions, té altres handicaps, com, per exemple, que no hi ha una responsabilitat clara del producte, que té costos més elevats quant als serveis, que hi ha dificultats a reconèixer i respondre a necessitats d'usuaris que no són especialistes o que no són tècnics en la matèria, i que hi ha poca capacitat d'innovació i també costos ocults.

Dit sigui de pas, aquests van ser els criteris que en l'informe tècnic en el qual es va basar la contractació o no d'un programari comercial o obert en el si de l'Administració de Catalunya, van fer decidir la contractació de programari comercial per desenvolupar l'Administració Oberta de Catalunya.

Per tot això, i davant dels dubtes que ens produeix aquest debat entre codis oberts i codis tancats o models empresarials que responen a aquest tipus de *software*, el nostre Grup ha presentat al respecte de la introducció del programari obert en la formació proposada dins del Projecte d'Administració Oberta de Catalunya, esmenes de prudència i cautela, però valorant la utilitat que pot tenir aquest tipus de programaris en la promoció i la normalització de la nostra llengua en aquestes tecnologies, promovent a la fi, gradualment la seva introducció i estant amatents al desenvolupament d'aquest *software* o d'aquests tipus de *software*. Això, respecte al que és el primer punt de la Moció.

Respecte al segon punt de la Moció, quan fa referència a la formació de treballadors i treballadores de l'Administració pública, nosaltres hem presentat una esmena de supressió per la raó que incloue processos formatius en un punt determinat aplicatiu depèn, essencialment, d'una instal·lació prèvia d'aquest aplicatiu en l'organisme corresponent a l'Administració.

I, per tant, és evident que no tindria sentit formar els empleats públics per a utilització d'eines informàtiques que després no puguin trobar en els seus ordinadors. I, a la vegada, és evident que, un cop es fa una opció per a la instal·lació de determinat programari, la formació sobre aquest programari s'ha d'incloure en els plans de formació. Per tant, de totes formes, està oberta a l'Escola d'Administració Pública de Catalu-

nya, disposada al fet que els òrgans de direcció del projecte de l'Administració Oberta de Catalunya, per tal d'incorporar als processos formatius que gestiona tot aquell programari que es vagi incorporant a través d'aquest Projecte, i, per tant, també, a través d'aquest estudi que es proposa en l'esmena transaccional, de mirar les possibilitats tècniques reals que té de poder-se introduir, el programari lliure, dintre del que és la formació en l'Administració Oberta de Catalunya.

Per tant –se m'està acabant el temps o crec que ja se m'ha passat–, només esperar, doncs, que la resta de grups, que no han esmenat o que no han participat en la transacció, donin suport a aquesta transaccional entre els grups del Partit Popular, Esquerra Republicana i el nostre.

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Per fixar el seu posicionament, té ara la paraula l'illustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Gràcies, amb la seva benevolència ho faré des de l'escó estant. Nosaltres estem molt d'acord amb la Moció que ha presentat el senyor Vigo, i hi estem encara més d'acord després dels compromisos que contempla la transaccional, la qual cosa vol dir que nosaltres hi votarem, en conseqüència, afirmativament.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. (*Veus de fons.*) No hi ha cap posicionament per part del senyor Vigo. Doncs, haurem d'esperar uns segons per donar oportunitat a poder-la votar.

(*Pausa llarga.*)

Per tant, ara, senyores i senyors diputats, passem a votar el text transaccional, que és alternatiu al text original.

Se sotmet a votació.

Ha estat aprovat per 132 vots a favor, 1 en contra i cap abstenció.

(*Remor de veus.*)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze del migdia i deu minuts.